

15. Trusler mod Kinas politiske uafhængighed og territorium.

Behandlingen af dette spørgsmål på 4. forsamling var endt med, at det henvistes til interimsudvalget til nærmere undersøgelse.*) Interimsudvalget vedtog imidlertid efter længere tids forløb ikke at behandle sagen og meddelte dette til plenarforsamlingen.

Ved behandlingen i 1. udvalg fremsatte den kinesiske delegation et forslag om at udnævne en undersøgelseskommission, hvis opgave skulle være at indsamle materiale og afgive en beretning til næste forsamling. Forslaget blev støttet fra amerikansk side, dog med visse betingelser, og Thailand støttede det ligeledes. Storbritannien var derimod imod det, da sagen lå klart og yderligere undersøgelser var upåkrævede og let kunne forværre situationen. Den sovjetrussiske delegation afviste forslaget som et upassende angreb på Kina og Rusland.

Det viste sig hurtigt, at den overvejende stemning var imod at henvise spørgsmålet til et nyt organ. Den kinesiske delegation trak derfor sit forslag tilbage til fordel for et syrisk forslag om at opfordre interimsudvalget til at fortsætte sine undersøgelser af spørgsmålet til fremskaffelse af flere oplysninger af direkte interesse for sagen og derefter afgive beretning til næste plenarforsamling. Udvalget vedtog dette forslag med 35 stemmer mod 17; Danmark stemte imod. Udvalget behandlede endvidere et forslag fra Salvador gående ud på at henlede samtlige staters opmærksomhed på 4. plenarforsamlings resolution nr. 291, hvis hensigt var at stabilisere de internationale forhold i det fjerne Østen, og som særligt fremhævede nødvendigheden af at overholde de gældende traktater, hvis formål det var at sikre Kinas uafhængighed og territoriale integritet.

Dette forslag godkendtes ligeledes af udvalget, idet 38 stemte for og 6 imod, medens 14, deriblandt Danmark, undlod at stemme.

*) Se beretn. 4. saml., s. 12—14.

**) Om dette punkt se ovenfor under IX, 8.

***) Se beretn. 4. saml., s. 26—28.

Forslagene behandledes i plenarforsamlingen den 1. december 1950, hvor de vedtoges med tilsvarende afstemninger.

16. Kinas repræsentation i plenarforsamlingen.

Spørgsmålet om Kinas repræsentation var i tiden efter den 4. plenarforsamling blevet rejst i alle FNs forskellige organer, uden at der var sket nogen forandring i den hidtil bestående ordning, hvorefter Formosaregeringen repræsenterede Kina. Spørgsmålet om anerkendelse af folkerepublikken Kinas repræsentant blev rejst allerede på 5. samlings 1. møde den 19. september 1950 og gav anledning til en langvarig diskussion, der optog hele mødet, endnu inden valget af forsamlingens præsident. Et indisk forslag om at give den kinesiske folkerepublik adgang til at repræsentere Kina i forsamlingen blev forkastet. Danmark stemte for forslaget. To af Sovjetunionen fremsatte resolutionsforslag forkastedes ligeledes. Under hensyn til at det generelle spørgsmål om kriterierne for anerkendelse af medlemsstaters repræsentation var sat på dagsordenen som et særskilt punkt,**) vedtog man derefter et canadisk forslag om at nedsætte et særligt udvalg på 7 medlemmer, som skulle undersøge spørgsmålet nærmere og afgive beretning til forsamlingen senere, når det generelle spørgsmål var færdigbehandlet. Udvalget, der blev nedsat den 12. december 1950, kom til at bestå af følgende lande: Canada, Ecuador, Indien, Irak, Mexico, Philippinerne og Polen.

17. Palæstina.

a. En international ordning for Jerusalem og beskyttelse af de hellige steder.

4. plenarforsamling vedtog den 10. december 1949 en resolution om at stille Jerusalem under et varigt internationalt styre ledet af De Forenede Nationer og anmodede formynderskabsrådet om at udarbejde en statut for området***). Dette var sket, men hverken